

Milena Šijački-Bulatović: uloge koje neće biti zapisane

Vreme od kog postoji samo sećanje na osobe koje zauvek odlaze od nas uvek dođe prerano i neželjeno, donoseći tugu, jer umire i deo naše duše. Danas nas je napustila Milena. To je bila moja uzor-žena, ona koja se nije plašila životnih izazova, ona koja je uspevala da sopstvenom životnom snagom pokrene klonule i uplašene, zatečene u njenom okrilju. A bilo je nas takvih. Milenu Šijački Bulatović, Milénu (kako sam izgovarala njeno ime sa dugim akcentom na e), upoznala sam kad je njena impresivna glumačka karijera već bila završena. Desilo se to na Ženskim studijama u Novom Sadu. Od tada počinje naš zajednički put koji neće biti priznat i dodat glumačkom zbiru oglašenom pod njenim imenom u pozorišnim arhivama. Kretale smo se marginama feminističke, pa i alternativne kultur- politike koje nekad i nama nisu bile jasne. Jasno je bilo da radimo ono što volimo.

Gotovo deset godina obilazile smo sela i gradove Vojvodine, škole, mesne zajednice, biblioteke, domove kulture, kulturne centre, muzeje, privatne prostore.. govoreći tekstove o životu i delu jedne izuzetne Novosađanke, Savke Subotić. Ne sećam se da je neko izašao nezadovoljan sa bilo koje od tih predstava. Miléna je bila sasvim autentična, topla, uverljiva, snažna Savka Subotić, jedina moguća. To iskustvo smo ponovile u serijalu Televizije Vojvodine o Znamenitim Novosađankama kada su snimljene epizode o Savki Subotić, Mariji Trandafil, Jeleni Kon, Milici Tomić, Eržebet Berček i Pauli Šosberger. Reditelj je, i sam zadivljen Mileninom glumačkom energijom, govorio: - Pogledajte šta je glumica! Kada kažem - kamera ona se potpuno transformiše u energiju lika koji sasvim preuzima! Kako je to bila moćna transformacija! Milena je bila hrabra žena. Učestvovala je u performansu, koji je predvodila Ivana Inđin, kada smo simbolično otkrile nepostojeći spomenik Milici Tomić. Bilo je nas deset koje smo se odvažile da protestujemo u Dunavskoj ulici zbog zanemarivanja doprinosa žena kulturnoj baštini našeg grada. Milena tada nije izostala, ona je bila svugde gde je bilo teško. Milena nikada nije izostala kada je trebalo delati u odbranu poniženih, potlačenih i zaboravljenih. Nikad. I kada je govorila u odbranu dela Savke Subotić činila je to sa posebnom hrabrošću nanovo proživljavajući snažne, uznemirujuće i avangardne poruke koje je Savka predala pokoljenjima koja dolaze. Jedna od Savkinih poruka koje je Miléna izgovorila sa posebnom nežnošću bila je i priča o Aneti. Savka Subotić je sećanje na Anetu pretvorila u priču koja će, kada god bude pročitana ili izgovorena, biti kao svež buket cveća na Anetinom grobu. Tako činim i ja sada, sa nadom da se lično sećanje na Milénu biti skromni buket cveća koji će je pratiti na putu ka večnosti.

Gordana Stojaković, U Novom Sadu 27. avgusta 2017.